

Quan ja tothom havia marxat del dinar de Nadal us va quedar sols, cansats i contents, mentre de la cuina arribava el soroll del rentaplats. Eren tres quarts de vuit de la tarda. Havia anat tot molt bé, i us havien ajudat a recollir la taula.

La pregunta del Gerard, només dotze anys, et continuava rondant pel cap: *avi, i què és la salvació? De què ens salva Jesús?*.

Mentre intentaves explicar-li, ell et mirava fixament com si volgués entendre el que li deies, però de fet no entenia res. No va replicar, i et vas quedar pensant: *em sembla que no li he explicat bé. Em sembla que no ha entès res. Em sembla que ni jo mateix en el fons sé el què és la salvació de Jesús.*

Jesús ens salva del "sense sentit". D'aquella mena de carambola, d'un seguit inacabable de casualitats que intenta explicar l'origen de l'univers. Jesús anuncia a un Déu Pare de tot, Creador de tota realitat, per amor.

Jesús ens salva de "la vida feta buidor". Aquesta buidor i fosc radical de pensar-nos una casualitat no prevista i d'un destí final de res. Jesús anuncia un Pare d'Amor del que som fills coneguts, estimats i acompanyats.

Jesús ens salva de "l'absurd de la mort". Perquè estimem la vida sabem que som vida i en ella desenvolupem els sentits, la ment, el cor i la relació, i la mort és un final fosc i tràgic. Jesús anuncia que la mort transforma el nostre ser i que la relació amb el Pare de la Vida ens dona en Ell continuïtat.

Jesús ens salva "del triomf de la injustícia". Aquesta llosa que ens pesa tant quan constatem com venç la violència, l'explotació i el mal. Sembla que els opressors i criminals tot els hi va bé. Jesús anuncia un Pare Just, que posarà les coses al seu lloc, i ofereix autèntica conversió i perdó, que és la màxima justícia de Déu.

Jesús ens salva de "l'absoluta soledat interior".... de la manca d'esperança.... de l'egoisme que margina.... de les estructures de pecat.... de la manca de compassió.... de les malalties de l'ànima..... i un llarg i llarg etc.. Jesús anuncia la vinguda i la presència del Sant Esperit .

No li va ser fàcil, li va costar la vida mortal, molts maldecaps i molta pobresa. La gent el va estimar, però el poder no podia suportar-lo. Però Déu Amor el va ressuscitar i ara és amb nosaltres.

Aquestes coses anava pensant l'avi mentre el rentaplats feia estona que havia parat i l'avia dormia al seu costat. Tan fatigada estava del tragí d'aquests dies.

I com si encara el seu net, el Gerard, estigues aquí, ell li deia a cau d'orella: *Gerard, Jesús ens salva d'una vida absurda i ens situa en una vida que es va omplint d'amor i sentit. És molt llarg d'explicar. Si vols, n'anirem parlant; però no et pensis que ho sé tot, sempre resten noves qüestions i dubtes. Però que ens salva, està més clar que l'aigua..*

Jesús Renau sj.